पित्र्ये पञ्चदश प्रोक्तं गन्धर्व्वेषु चतुर्द्दश । एकं शतसहस्रन्तु मानुषेषु प्रतिष्ठितं । १०५
नारदोऽश्रावयद्देवानसितो देवलः पितॄन् । गन्धर्व्वयक्षरक्षांसि श्रावयामास वै शुकः ।
अस्मिंस्तु मानुषे लोके वैशम्पायन उक्तवान् । शिष्यो व्यासस्य धर्म्मात्मा सर्व्ववेदविदाम्वरः । एकं शतसहस्रन्तु मयोक्तं वै निबोधत ।
दुर्य्योधनो मन्युमयो महाद्रुमः स्कन्धः कर्णः शकुनिस्तस्य शाखाः । दुःशासनः फलपुष्पे समृद्धे मूलं राजा धृतराष्ट्रो मनीषी ।
युधिष्ठिरो धर्म्ममयो महाद्रुमः स्कन्धोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः । माद्रीसुतौ पुष्पफले समृद्धे मूलं कृष्णो ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च ।
पाण्डुर्जित्वा बहून् देशान् बुद्ध्या विक्रमणेन च । अरण्ये मृगयाशीलो न्यवसन्मुनिभिः सह । ११०
मृगव्यवायनिधनात् कृच्छ्रां प्राप स आपदं । जन्मप्रभृति पार्थानां तत्राचारविधिक्रमः ।
मात्रोरभ्युपपत्तिश्च धर्म्मोपनिषदं प्रति । धर्म्मस्य वायोः शक्रस्य देवयोश्च तथाऽश्विनोः ।
तापसैः सह संवृद्धा माद्रभ्यां परिरक्षिताः । मेध्यारण्येषु पुण्येषु महतामाश्रमेषु च ।
ऋषिभिर्यत्तदा नीता धार्त्तराष्ट्रान् प्रति स्वयं । शिशवश्चाभिरूपाश्च जटिलाब्रह्मचारिणः ।
पुत्राश्च भ्रातरश्चेमे शिष्याश्च सुहृदश्च वः । पाण्डवा एतदुक्त्वा मुनयोऽन्तर्हितास्ततः । ११५
तांस्तैर्निवेदितान् दृष्ट्वा पाण्डवान् कौरवास्तदा । शिष्टाश्च वर्णाः पौरा ये ते हर्षाच्चुक्रुशुर्भृशं ।
आहुः केचिन्न तस्यैते तस्यैत इति चापरे । यदा चिरमृतः पाण्डुः कथन्तस्येति चापरे ।
स्वागतं सर्व्वथा दिष्ट्या पाण्डोः पश्याम सन्ततिं । उच्यतां स्वागतमिति वाचोऽश्रूयन्त सर्व्वशः ।
तस्मिन्नुपरते शब्दे दिशः सर्व्वानिनादयन् । अन्तर्हितानां भूतानां निःस्वनस्तुमुलोऽभवत् ।
पुष्पवृष्टिः शुभा गन्धाः शङ्खदुन्दुभिनिस्वनाः । आसन् प्रवेशे पार्थानां तदद्भुतमिवाभवत् । १२०
तत्प्रीत्या चैव सर्व्वेषां पौराणां हर्षसम्भवः । शब्दआसीन्महांस्तत्र दिवस्पृक्कीर्त्तिवर्द्धनः ।
तेऽधीत्य निखिलान्वेदाञ्छास्त्राणि विविधानि च । न्यवसन्पाण्डवास्तत्र पूजिता अकुतोभयाः ।
युधिष्ठिरस्य शौचेन प्रीताः प्रकृतयोऽभवन् । धृत्या च भीमसेनस्य विक्रमेणार्जुनस्य च ।
गुरुशुश्रूषया कुन्त्याथमयोर्विनयेन च । तुतोष लोकः सकलस्तेषां शौर्य्यगुणेन च ।
समवाये ततो राज्ञां कन्यां भर्त्तृस्वयम्वरां । प्राप्तवानर्जुनः कृष्णां कृत्वा कर्म्म सुदुष्करं । १२५
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्पूज्यः सर्व्वधनुष्मतां । आदित्यइव दुःप्रेक्ष्यः समरेष्वपि चाभवत् ।
स सर्व्वान्पार्थिवान्जित्वा सर्व्वांश्च महतो गणान् । आजहारार्जुनोराज्ञो राजसूयं महाक्रतुं ।
अन्नवान् दक्षिणावांश्च सर्वैः समुदितो गुणैः । युधिष्ठिरेण संप्राप्तो राजसूयो महाक्रतुः ।
सुनयाद्वासुदेवस्य भीमार्जुनबलेन च । घातयित्वा जरासन्धं चैद्यञ्च बलगर्वितम् ।
दुर्य्योधनं समागच्छन्नर्हणानि ततस्ततः । मणिकाञ्चनरत्नानि गोहस्त्यश्वधनानि च । १३०
विचित्राणि च वासांसि प्रावारावरणानि च । कम्बलाजिनरत्नानि राङ्कवास्तरणानि च ।
समृद्धान्तां तथा दृष्ट्वा पाण्डवानां तदा श्रियं । ईर्ष्यासमुत्थः सुमहांस्तस्य मन्युरजायत ।
विमानप्रतिमान्तत्र मयेन सुकृतां सभां । पाण्डवानामुपहृतां स दृष्ट्वा पर्य्यतप्यत ।
तत्रावहसितश्चासीत्प्रस्कन्दन्निव संभ्रमात् । प्रत्यक्षं वासुदेवस्य भीमेनानभिजातवत् ।